Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem*

ROK XVIII. Kraków, dnia 27 kwietnia 1935. Nr. 15.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Kupcy!

Subskrybujcie Pożyczkę Inwestycyjną!

Okazje do handlu z zagranicą

Bliższe informacje w poniższych sprawach uzyskać mogą zainteresowani eksporterzy w Państwowym Instytucie Eksportowym, Warszawa, ul. Elektoralna 2. Przy zgłoszeniu należy powołać się na odnośny numer. Firmy, które nie pozostawały dotychczas w kontakcie z Instytutem, winny nadesłać jednocześnie swe referencje. —

Reprezentacje: Szereg firm brazylijskich obejmie przedstawicielstwa polskich firm eksportowych. — E/3222/21/Ch.

Reprezentacje: Agent polski w Brazylji zainteresowany jest zastępstwem interesów polskich eksporterów na tamtejszym terenie. E/4574/3F/Ch.

Pantofle zakopiańskie: Firma polska interesuje się zakupem w Polsce pantofli sukiennych zakopiańskich. P/4856/54/Sz.

Wyroby ludowe: Firma angielska interesuje się zakupem kilimów, wyrobów garncarskich, drewnianych, rzeźb, pocztówek na tematy ludowe. P/537/54/Sz.

Cynk: Firma egipska interesuje się komisowym zakupem cynku. P/1497/43/Sz.

Wykałaczki: Firma szwajcarska poszukuje dostawców wykałaczek wszelkiego rodzaju, z drzewa, kości i t. d. P/5530/59/Sz.

Wyroby koszykarskie: Firma angielska poszukuje dostawców wyrobów koszykarskich. P/5597/3B/Sz.

Szkło: Firma agenturowa w Sydney interesuje się nawiązaniem kontaktu z polskiemi wytwórn. wszelkiego rodzaju szkła. P/5592/3B/Ż.

Ekstrakty garbarskie: Firma w Finlandji interesuje się nawiązaniem kontaktu z polskiemi wytwórniami ekstraktów garbarskich i chemikalij. P/5254/58/Ż.

Konfekcja: Firma norweska pragnie importować pończochy męskie i damskie, obrusy, chusteczki, koszule męskie. P/4014/64.

Przybory i naczynia kuchenne: Firma z Indyj holenderskich okazuje zainteresowanie dla (przyborów i naczyń kuchennych) wszelkich nowych specjalności i ulepszeń w zakresie przyborów kuchennych i naczyń kuchennych, jednakowoż tylko kosztowniejszych. P/4685/4T/Ro.

Reprezentacje: Firma belgijska ciesząca się przychylną opinją obejmie przedstawicielstwa polskich firm eksportowych na tamtejszym terenie. E/2558/Ch.

Reprezentacje: Firma agenturowa w Indjach Brytyjskich pragnie zastępować polskich eksporterów. E/4011/3B/Ch.

Reprezentacje: Reprezentacyjna firma belgijska wyspecjalizowana i dobrze obeznana w branży metalowej interesuje się reprezentacjami paliwnych branż. E/4051/Ch.

Reprezentacje: Ruchliwa firma palestyńska pragnie powiększyć zasięg stosunków handlowych z firmami polskiemi. E/4331/21/Ch.

Wódki: Firma amerykańska interesuje się importem wódek i likierów z Polski. P/3982/Ż.

Rożne artykuły: Firma polsko - angielska interesuje się zakupem metali, chemikalij, towarów tekstylnych, sprzętów kuchennych, konserw, dykt, szkła, naczyń emaljowanych i aluminjowych. P/3590/3B/Sz.

Zabawki: Firma włoska poszukuje dostawców różnego rodzaju zabawek. P/4340/54/Sz.

Skóry futrzane wyprawione: Firma szwajcarska interesuje się importem wyprawionych futer zajęczych, króliczych, baranich i t. p., ewentualnie również gotowych kożuchów. P/3117/90/M.

Tkaniny i koce wełniane, bawełniane i mieszane: Firma bagdadzka interesuje się importem z Polski do Iraku tkanin wełnianych, bawełnianych i mieszanych, fantazyjnych, oraz koców wełnianych i bawełnianych, wszelkich gatunków. P/3398/46/M.

Skóry futrzane: Firma hiszpańska interesuje się importem z Polski futer. P/3586/30/M.

Przędza: Firma niemiecka poszukuje zastępstwa przędzalń polskich. P/4012/46/M.

Artykuły włókiennicze, trykotowe, futra, guziki: Firma w Guatemali prosi o oferty na popeliny i t. p. materjały na bieliznę, dodatki krawieckie, materjały ubraniowe męskie, na płaszcze damskie, cajgi i imitacje, guziki, swetry, skórki futrzane. P/3926/4B/M.

Skóry, kołdry, blachy, druty. Firma w Guatemali prosi o oferty na wszelkie skóry wyprawione, kołdry bawełniane żakardowskie, blachy czarne i ocynkowane, druty gładkie i kolczaste, siatki druciane. P/3926/4B/M.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XVIII. **Kraków, dnia 27 kwietnia 1935** **Nr. 15.**

Cena abonamentu:
Abonament kwartalny 4 zł
„ półroczny 8 zł
„ roczny 16 zł
Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.
Redakcja i administr. **Kraków, Grodzka 43.**
Telefon Nr. 132-67
Konto P. K. O. Nr. 400.342.

Ogłoszenia:
Wiersz milim. 1 szp. na okładce **40 groszy**
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki **60 groszy**
Wiersz milim. 1 szp. w tekście **60 groszy**
Cała strona okładki **Zł 200** Pół strony okładki **Zł 100**
Ćwierć strony **Zł 50** Ósma strony **Zł 25**
Cała strona w tekście **Zł 450,** Pół strony **Zł 230**
Ćwierć strony **Zł 120** Jedna ósma strony **Zł 60**

Do Kupców, Przemysłowców, Rolników i Rzemieślników Okręgu Krakowskiego!

Rząd Polski zaapelował do całego społeczeństwa o wzięcie jaknajliczniejszego udziału w subskrypcji Pożyczki Inwestycyjnej.

Pożyczka ta będzie użyta na wykonanie szeregu wielkich i ważnych inwestycyj gospodarczych, jak np. uregulowanie i obwałowanie rzek, zbudowanie zapór wodnych oraz dróg bitych i linij kolejowych itp.

Inwestycje te będą posiadały szczególnie doniosłe znaczenie dla naszego okręgu.

Całe społeczeństwo docenia znaczenie Pożyczki Inwestycyjnej i licznie bierze udział w jej podpisywaniu.

Wśród subskrybentów nie może braknąć kół gospodarczych naszego okręgu.

Jako instytucje samorządu gospodarczego zwracamy się z gorącym apelem do wszystkich Kupców, Przemysłowców, Rolników i Rzemieślników, ażeby w dobrze zrozumiałym interesie własnym przyczynili się w miarę sił i możności do pomyślnego wyniku subskrypcji przedewszystkiem drogą własnych zapisów i odpowiednich ułatwień dla swoich pracowników, a nadto przez propagandę oraz informowanie swego otoczenia o korzyściach subskrypcji.

Sukces Pożyczki Inwestycyjnej będzie sukcesem gospodarczym okręgu krakowskiego, który szczególnie będzie z niej korzystał.

Pożyczka Inwestycyjna zabezpieczy nas przed powodzią!

Pożyczka Inwestycyjna da nam dobre drogi!

Pożyczka Inwestycyjna wzmoże obroty naszych warsztatów pracy i podniesie ich dochodowość!

Pożyczka Inwestycyjna zmniejszy klęskę bezrobocia!

Pożyczka Inwestycyjna jest przedewszystkiem rentowną i pewną lokatą kapitału. Jej charakter premjowy i wyższy kurs wykupu zapewniają jej zgóry popyt na rynku giełdowym.

Pożyczka Inwestycyjna w połowie może być zapłacona obligacjami Pożyczki Narodowej. To umożliwia zamianę imiennych obligacyj Pożyczki Narodowej na obligacje Pożyczki Inwestycyjnej opiewające na okaziciela, co daje posiadaczom możność każdoczesnej ich sprzedaży.

Ratalne spłaty (10 rat) ułatwiają każdemu nabycie Pożyczki Inwestycyjnej i dają możność wygranej nawet przed całkowitą spłatą kwoty subskrybowanej.

Subskrybowanie Pożyczki Inwestycyjnej jest obowiązkiem każdego obywatela!

Wśród subskrybentów nie braknie żadnego kupca, przemysłowca, rolnika i rzemieślnika!

IZBA PRZEMYSŁOWO-HANDLOWA W KRAKOWIE
Prezes: **Inż. Jan Brzozowski.**

IZBA ROLNICZA W KRAKOWIE
Prezes: **Edward Kleszczyński.**

IZBA RZEMIEŚLNICZA W KRAKOWIE
Prezes: **Dr. Robert Jahoda - Żółtowski.**

Ulgi w spłacie zaległości podatkowych

Nareszcie ukazało się — przez tysiące płatników podatkowych tęsknie wyczekiwane — rozporządzenie o ulgach w spłacie zaległości podatkowych. Rozporządzenie to, zawarte w Dz. U. Nr. 29 z 19 kwietnia b. r. nie czyni wprawdzie zadość wszelkim wymogom sfer zainteresowanych, niemniej jednak w wielkim stopniu przyczyni się do umorzenia znacznej sumy zaległości, odciąży życie gospodarcze od balastu, wlokącego się za niem od szeregu lat i przytłaczającego gospodarstwo swym ciężarem. Wadą przedmiotowego rozporządzenia jest jego niejasność i zawiłość, które wielce utrudniają orjentację już nietylko laikom, ale nawet rutynowanym fachowcom podatkowym. Spodziewać się należy nie jednego, ale szeregu wyjaśnień szczegółowych i autorytatywnych interpretacyj, które niezawodnie wyda dodatkowo Ministerstwo Skarbu (równocześnie z ogłoszeniem rozporządzenia już się jedno wyjaśnienie ukazało w formie okólnika L. D. V. 1544/1/35, vide „Polska Gospodarcza“ Nr. 16).

Z tych więc powodów nie jesteśmy w stanie szczegółowo omówić tego rozporządzenia, gdyż popularne ujęcie i rozwinięcie poszczególnych przepisów wymagałoby nietylko nader obszernego opracowania, lecz wywołałoby w umyśle Czytelnika taki chaos

i zamieszanie, iż cel niniejszego artykułu byłby chybiony. Ograniczamy się więc chwilowo do podania samej **zasady,** do przedstawienia głównych i podstawowych zarysów rozporządzenia, odraczając szczegóły do dalszych artykułów, które ogłosimy w związku z wyjaśnieniami urzędowemi, jakie wkrótce niezawodnie się ukażą.

Zasadniczą tendencją, przewijającą się przez to rozporządzenie, jest udzielanie ulg w spłacie względnie umorzeń tylko tym płatnikom, którzy w roku budżetowym 1934/35 okazali, względnie w okresie dodatkowym do dnia 1-go czerwca b. r. okażą dobrą wolę i lojalność podatkową o tyle, iż zapłacili (względnie dodatkowo zapłacą do 1-go czerwca b. r.) wymiar podatkowy, przypadający na ten rok budżetowy lub jego równowartość. — W tem miejscu wyjaśniamy, że przez „wymiar, przypadający na rok budż. 1934/35“ rozumie się wymiary, które przypisane zostały między 1. IV. 1934 a 1. IV. 1935, a więc będzie to wymiar podatku przemysłowego za r. 1933, dochodowego (tylko Dział I.) za rok gospodarczy 1933 (**na** r. 1934), lokalowy za r. 1934, wojskowy, od nieruchomości za r. 1934, od placów budowlanych za r. 1934, które to podatki obejmuje w mowie będące rozporządzenie.

Inni natomiast, którzy tego podstawowego warunku nie spełnili, **nie będą korzystali** z dobrodziejstwa tego rozporządzenia.

Pierwszym bowiem warunkiem dla korzystania z ulg jest, aby płatnik, kompetujący o te ulgi, zapłacił w r. 1934/35 wymiar za ten rok, lub równowartość tegoż wymiaru. Obojętnem jest, czy płatnik w r. 1934, wzgl. 1935 — mając zaległości za ubiegłe lata — wpłacił tę sumę na **tenże rok** czy też na **zaległości** z lat **ubiegłych,** byleby tę sumę w tym czasie, to jest w roku budżetowym 1934/35 wpłacił i byle ona równała się wymiarowi z roku budżetowego 1934/35 (o czem wyżej). **Przykład:** XY był winien podatek przemysłowy za lata 1929, 1930, 1931, 1932, 1933. Wymiar jego za r. 1933 wynosił 200 zł. Jeżeli więc XY tę kwotę 200 zł. **wpłacił między kwietniem 1934 a 1 kwietnia 1935,** bądź na należność z r. 1933, bądź na zaległość z jakiegokolwiek ubiegłego roku, natenczas **wchodzi on już w rachubę** jako korzystający z ulg w spłacie, względnie z umorzeń. Po największej części Kasy Skarbowe nie przyjmowały wpłat, dokonywanych w roku budżetowym 1934/35 na bieżące podatki, lecz na zaległości z ubiegłych lat (nb. o ile one były), niema to jednak znaczenia, gdyż nie jest istotnem, aby pokrytym był rok ostatni, lecz aby w roku 1934/35 wpłaconą była suma, równająca się ostatniorocznemu wymiarowi.

Minister Skarbu, pragnąc dać możność jak najszerszym sferom korzystania z tych ulg, daje im „respiro“ terminowe, o tyle, iż zezwala, aby płatnicy, którzy nie spełnili tego zasadniczego warunku, mogli to uczynić **dodatkowo do 1-go czerwca b. r.**

Uwaga! Nie wszystkie jednak wpłaty, dokonywane w roku budżetowym 1934/35 przyjmowane będą pod rozwagę przy udzielaniu ulg. **Wyłącza się z tych wpłat sumy:** zarachowane przez Kasę Skarbową na odsetki, koszty egzekucyjne oraz na pokrycie zaliczek na **podatek przemysłowy od obrotu za r. 1934 i 1935.**

Drugim warunkiem, od którego uzależnioną jest wysokość ulgi, jest stwierdzenie, czy i ile w ostatnich dwóch latach płatnik wpłacił na poczet zaległości. I tak, płatnikom, którzy stosunkowo mniej wpłacili, udzieli się też mniejszych ulg i naodwrót. Jako t. zw. „Stichtag“ bierze się 31 marca 1933 oraz 31 marca 1935 r. Kasy Skarbowe stwierdzą, ile wynosiła zaległość 31 marca 1933 r. i ile wynosiła ta zaległość 31 marca 1935 r. Jeżeli się okaże, że

a) płatnik 31 marca 1935 był **więcej** winien, niż w r. 1933, natenczas **nie będzie wogóle korzystał z jakichkolwiek ulg w spłacie, wzgl. z umorzeń.** Nasuwa się pytanie, czy w razie, gdyby płatnik taki uiścił obecnie, t. j. po 31. III. 1935 jakąś większą sumę, któraby pokryła wymiar, wzgl. jego równowartość na rok budżetowy 1934/35, oraz część zaległości z okresu po 31 marca 1933 — czy w tym wypadku mógłby również korzystać z ulg w spłacie, wzgl. z umorzenia części lub całości zaległych podatków, datujących się z przed 1. IV. 1933? Z brzmienia rozporządzenia **nie** wynika taka możliwość dodatkowego zmienienia stanu faktycznego z 31. III. 1935. Niezawodnie jednak będą organizacje gospodarcze kołatały o to w Ministerstwie, aby jakiś dodatkowy termin dla tej grupy płatników, którzy nie byli może w stanie tego uczynić, został wyznaczony;

b) jeżeli się okaże, że różnica między tymi dwoma latami nie uległa zwiększeniu, lub nieznacznie się

zmniejszyła (do 25%), natenczas **umorzy się płatnikowi połowę zaległości za okres** z przed 1. IV 1933.

Przykład:

31 marca 1933 r. zaległości wynosiły w podatku dochodowym		500 zł.
Wymiar na rok 1933 (ustalony w październiku) wynosił		100 „
Wymiar na rok 1934 (ustalony w październiku) wynosił		100 „
Razem . .		700 zł.
Płatnik ten uiścił jednak w r. 1933	150 zł.	
oraz w pierwszym kwartale 1935 r.	100 „	250 „
31 marca 1935 r. wynosiła więc zaległość za ubiegłe lata		450 zł.

a zatem płatnikowi przysługuje umorzenie połowy tej zaległości. (Naturalnie, że wystarczyłoby, aby ten płatnik zapłacił tylko 200 zł. tak, aby zaległość z 1-go kwietnia 1933 nie przekraczała sumy zaległości, ustalonej na dzień 1-go kwietnia 1935 r.).

Płatność tej drugiej, nieumorzonej połowy odracza się do 31 marca 1938, z tem, że nawet podówczas nie zapłaci się tej całej należności, lecz tylko jej 30 procent, jednak **pod warunkiem, że dany płatnik będzie w przyszłości dobrowolnie płacił bieżące podatki.** Skarb Państwa trzyma więc tego płatnika w ewidencji, obserwując go corocznie, czy płaci bieżące podatki. Jako „premję“ za tę punktualność podatkową będzie rokrocznie — z tej nieumorzonej połowy — potrącał po 10%, 15%, 20% i 25%, a co będzie z pozostałemi 30% chwilowo jeszcze nie wiadomo, o tem będzie mowa dopiero 31-go marca 1938 r. Płatnik ten musi jednak spełnić dwa warunki, t. j.: 1) **warunek zasadniczy,** t. j. wpłacić do 1-go czerwca b. r. podatek wymierzony na rok budżetowy 1934/35, t. j. przemysłowy za 1933, dochodowy na 1934 i t. d. względnie równowartość tej sumy (o czem obszernie mówiliśmy w ustępie 3) oraz 2) musi spełnić 2-gi warunek, t. j. wpłacić do dnia 31-go marca 1936 zaległości względnie resztę zaległości z wymiaru z r. budżetowego 1934/35.

Przykład: XY-owi wymierzono podatek przemysłowy za r. 1933 (płatny w r. budżetowym 1934/35) w kwocie zł. 200. Tę kwotę musi wpłacić w tym roku budżetowym, względnie z respirem — do dnia 1-go czerwca 1935 r. Jeżeli jednak równowartość tej sumy już wpłacił i zarachowaną ona została czyto częściowo czy też w całości na zaległości za ubiegłe lata, natenczas spełnił on wprawdzie **pierwszy zasadniczy warunek,** t. zn. może korzystać z ulg w spłacie, względnie z umorzenia, jednak do dnia 31-go marca 1936 musi on wymiar z roku budżetowego 1934/35 uzupełnić, t. j. wpłacić część względnie całość na ten rok.

c) Jeżeli natomiast okaże się, że różnica między zaległościami z 31 marca 1933 a 31 marca 1935 roku wynosi **więcej aniżeli 25%,** natenczas umarza się całą **zaległość z przed 1 kwietnia 1933.** Rozumie się, że i ta grupa płatników musi spełnić warunek zasadniczy, t. zn. w roku gospodarczym 1934/35 zapłacić przypisany na ten rok podatek względnie jego równowartość.

Przykład: N. N. winien był 31 marca 1933 roku 500 zł. W międzyczasie na zaległość tę wpłacił 200 zł., bieżące podatki płacił, tak, że w roku budżetowym 1934/35 zapłacił przypisany na ten rok wymiar, wobec czego zaległość jego 31 marca 1935 r. wynosiła tylko 300 zł. Gdy zaś ta kwota 300 zł. jest o 40% niższa niż pierwotna zaległość 500 zł. — płatnikowi umarza się całą zaległość 300 zł.

Z powyższych ulg, względnie umorzeń korzystać będą **z urzędu** (a więc bez indywidualnych podań) osoby **fizyczne,** t. zn. poszczególni kupcy, przemysłowcy, zajęcia przemysłowe, zawody wolne i t. d., dalej spadki wakujące, a wreszcie **spółki jawne.** Natomiast nie podpadają pod to rozporządzenie osoby **prawne,** a więc spółki z ogr. odp., spółdzielnie, spółki akcyjne, komandytowe i t. d. Osoby prawne mogą jednak ulgi te uzyskać w przypadkach gospodarczo uzasadnionych na podstawie indywidualnych podań, wnoszonych za pośrednictwem właściwych władz skarbowych do Ministerstwa Skarbu.

Ulgi te stosuje się odrębnie w każdym podatku i w każdym okręgu wymiarowym, a zatem można np. mieć warunki dla uzyskania ulg w podatku przemy-

słowym a nie można ich mieć w podatku dochodowym, gdyż każdy podatek traktuje się odrębnie.

Pierwszym warunkiem zrealizowania tego rozporządzenia w duchu tendencyj i zamiarów Ministerstwa Skarbu jest, by Urzędy Skarbowe bezzwłocznie przystąpiły do prac przygotowawczych, połączonych z przeprowadzeniem tej akcji „oddłużeniowej“. Koniecznem więc jest zmobilizowanie na kilkutygodniowy okres odpowiedniego i wyłącznie dla sprawy przeznaczonego personelu urzędniczego, któryby ustalił te elementy, od których zależnem jest uzyskanie, względnie możność korzystania z ulg. A więc Kasy Skarbowe muszą sporządzić wyciągi z poszczególnych kont dla stwierdzenia a) sumy zaległości w poszczególnych podatkach w dniach 31-go marca 1933 oraz 31-go marca 1935, b) sum wpłaconych w roku budżetowym 1934/35 na poszczególne podatki, c) poinformować płatników o tych trzech sumach przy równoczesnem obliczeniu kwoty, jaka winna być wpłaconą do dnia 1-go czerwca b. r. dla spełnienia zasadniczego warunku, d) natychmiast wyeliminować te sumy zaległości, których płatność nie będzie umorzoną, względnie odroczoną, a więc należności za ostatni rok budżetowy, e) przejść wszystkie akta egzekucyjne, celem bezzwłocznego wstrzymania egzekucji, tyczących się lat ubiegłych, a objętych odroczeniem płatności, względnie umorzeniem. Jest to praca olbrzymia i niewątpliwie natrafi na wielką zwłokę przy naszym niedostatecznym pod względem ilości aparacie urzędniczym. Najprawdopodobniej znaczna część sekwestratorów zostanie dla tych prac odkomenderowaną do Kas Skarbowych, gdyż ilość egzekucyj w znacznym stopniu będzie ograniczoną. Jak się dowiadujemy, ma wyjść w najbliższych dniach okólnik ministerjalny, zarządzający natychmiastowe wstrzymanie kroków egzekucyjnych dla ściągnięcia zaległości, podapadających pod odroczenie, względnie umorzenie.

Gdyby to jednak nie nastąpiło w najbliższych dniach, winien każdy płatnik, któremu grozi egzekucja zaległości za lata ubiegłe (z przed 1 kwietnia 1933) zgłosić się u p. Kierownika działu egzekucyjnego, celem indywidualnego uzyskania wstrzymania egzekucji nb., o ile posiada inne warunki dla korzystania z rozporządzenia o ulgach. — Dodajemy, że wszelkie wpłaty, jakie obecnie bywają, względnie będą dokonywane, nie będą zarachowywane na ubiegłe lata, lecz na rok budżetowy 1934/35, czego płatnik powinien ewentualnie z ostrożności dopilnować, aby uniknąć omyłek i późniejszych reklamacyj.

W najbliższym czasie omówimy szereg innych kwestyj, jakie nasuwają się w tej sprawie, jak naprzykład: stosowanie rozporządzenia odnośnie płatników, którzy nie mieli przypisu podatkowego na rok 1934/35, odnośnie płatników, którym w międzyczasie rozłożono płatności zaległych podatków na 3 lata, względnie na podstawie zabezpieczenia hipotecznego na 10 lat i t. d.

JÓZEF HIMMELBLAU.

„Amnestja podatkowa“

W Nrze Dz. U. z dnia 13 b. m. ukazała się ustawa o uwolnieniu od odpowiedzialności karnej w sprawach o przestępstwo podatkowe, popularnie zwana „ustawą o amnestji podatkowej“. — Ustawę tę należy odróżnić od rozporządzenia o ulgach w spłacie **zaległości podatkowych,** o której na innem miejscu piszemy. — „Amnestja podatkowa“ tyczy się spraw karnych w myśl jej wolni są od odpowiedzialności karnej sprawcy następujących wykroczeń podatkowych: z art. 179 ordynacji podatkowej (dawny art. 96 ustawy o pod. dochod. i 105 ustawy o ppp.), t. j. ci którzy w zeznaniach, wyjaśnieniach, podaniach, odwołaniach i t. d. podali nieprawdziwe okoliczności, ci którzy, będąc obowiązani do uiszczenia opłaty stemplowej, tejże nie opłacili wzgl. podali świadomie niezgodny z rzeczywistością stan faktyczny i przez to spowodo-

dali niepobranie opłat lub ich za niski wymiar. — Zwolnieni od odpowiedzialności karnej będą powyżsi, o ile do 16 czerwca b. r. sprostują wobec właściwej władzy skarbowej powyższe nieścisłości.

2) Sprawcy wykroczeń podatkowych, przewidzianych w art. 181. ord. pod. (uprzednio art. 98 ustawy o p. p. p.) polegających na tem, że sprawca prowadził przedsiębiorstwo lub wykonywał zajęcie przemysłowe **bez** świadectwa przemysłowego lub na podstawie świadectwa niższej ceny niżby ustawowo należało, wzgl. nie wykupił karty rejestracyjnej. — Ta grupa będzie zwonliona od odpowiedzialności karnej, o ile do dnia 16 czerwca złoży właściwej władzy skarbowej deklarację na nabycie właściwego świadectwa przem. o cenie ustawowej albo sprostuje złożoną już deklarację.

3) Sprawcy występków z art. 187, 189, 280 i 281 kodeksu karnego, polegających na tem, że sprawca w zamiarze uchylenia się od odpowiedzialności podatkowej podrobił lub przerobił dokument autentyczny; uszkodził lub ukrył dokument, którym nie miał prawa wyłącznie rozporządzać; będąc obowiązany z mocy przepisu do prowadzenia księgowości kupieckiej, wcale jej nie prowadził lub prowadził ją wadliwie; wzgl. prowadził księgowość kupiecką w sposób niezgodny z prawdą, albo księgi lub dokumenty handlowe uszkodził, ukrywał, przerabiał lub podrabiał. — Ta grupa również zwolni się od odpowiedzialności karnej, o ile do dnia 12. czerwca b. r. zawiadomi o tym występku właściwą władzę skarbową.

4) **Podwyżka stemplowa** (art. 42 ustawy o opłatach stemplowych) przewidziana w wysokości 5-cio wzgl. 25-cio krotnej nie zostanie wymierzona w razie przedstawienia urzędowi skarbowemu do dnia 12-go czerwca br. pisma, podlegającego opłacie stemplowej i nb. dodatkowego ostemplowania go wedle zasadniczej stawki.

Ustawa „amnestyjna“ odnosi się również do wykroczeń, popełnionych przez sprzedawców energji elektrycznej oraz do przekroczeń, popełnionych przez płatników obowiązanych do nadzwyczajnego podatku od niektórych zajęć zawodowych.

Postępowanie karne we wszystkich wyżej omówionych sprawach nie będzie wszczynane, jeżeli sprawca dopełni warunków żądanych, tj. zgłoszenia dobrowolnego do dnia 16 czerwca b. r. i to przed ujawnieniem wykroczenia lub występku podatkowego przez władzę skarbową lub oskarżyciela publicznego. — Zwalnia od odpowiedzialności karnej już sam fakt **pisemnego zapowiedzenia** tym władzom zamiaru dopełnienia w terminie do 16 czerwca b. r. wymaganych warunków. — Przez takie więc zapowiedzenie chroni się przestępca przed ewentualną utratą prawa do „amnestji“, o ile władza skarbowa wdroży postępowanie przed dopełnieniem warunków (wykupieniem dodatkowem właściwego patentu, sprostowaniem zeznania i t. d.).

Jeżeli jedno z przestępstw, powyżej wymienionych, dokonane zostało przy współudziale kilku osób, wówczas dopełnienie warunków przez jedną osobę uwalnia również pozostałe osoby od odpowiedzialności karnej.

Wymiar uszczuplonego podatku zostanie dokonany za cały czas ubiegły, **lecz nie więcej niż za trzy lata, bezpośrednio poprzedzające rok podatkowy 1935.** W przypadkach, przewidzianych dla występków w związku z prowadzeniem księgowości, zapisy w księgach, inwentarz i bilans powinny być przez płatników poprawione i uzupełnione zgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy i zasadami buchalterji, w myśl obowiązujących przepisów kodeksu handlowego i ustaw szczególnych. — Władze obowiązane są zachować w tajemnicy wszelkie wiadomości, zgłoszone przez sprawców wyżej omówionych wykroczeń i występków. Ustawa ta weszła w życie 16. kwietnia b. r.

Lustracja przedsiębiorstw w świetle Instrukcji Podatkowej.

Na podstawie Ordynacji i Instrukcji Podatkowej, urzędy skarbowe są uprawnione do przeprowadzania dwojakiego rodzaju lustracji przedsiębiorstw:

1) w celu stwierdzenia, czy przedsiębiorstwa posiadają właściwe świadectwa przemysłowe — zasadniczo w pierwszym kwartale każdego roku;

2) w celu zebrania danych potrzebnych do wymiaru podatków — w ciągu całego roku.

Lustracje przedsiębiorstw przeprowadzają urzędnicy, posiadający odpowiednie ku temu kwalifikacje, ponadto lustracje powinien prowadzić również naczelnik urzędu skarbowego. Do obowiązków jego na-

leży coroczne zlustrowanie conajmniej 10 procent ogólnej ilości przedsiębiorstw okręgu, a w tej liczbie wszystkich największych przedsiębiorstw. Pozatem naczelnik urzędu obowiązany jest przeprowadzać superlustrację przedsiębiorstw — zlustrowanych już przez innych urzędników. Superlustracje winny być przeprowadzane w miarę możności natychmiast po rozpoczęciu wspomnianych wyżej czynności lustracyjnych obu rodzajów, co ma na celu — drogą omówienia z urzędnikami, powołanymi do lustracji popełnionych przez nich błędów i niedokładności — zapobiec powtarzaniu się ich w toku dalszej lustracji. Kierownik działu wymiarowego powinien zlustrować corocznie conajmniej 15 procent ogólnej ilości przedsiębiorstw w okręgu, przedewszystkiem jednak większych. Czynności lustracyjne powinny być prowadzone w ciągu roku w taki sposób, aby poszczególne branże zostały poddane lustracji we właściwym czasie.

Lustracje należy zasadniczo przeprowadzać corocznie w każdem przedsiębiorstwie, można jednak odstąpić od corocznej lustracji przedsiębiorstw — których charakter i rozmiary nie ulegają zmianom, przedsiębiorstw prowadzących księgi handlowe, jeżeli co do rzetelności tych ksiąg urząd skarbowy niema zastrzeżeń, przedsiębiorstw — których lustrację Izba Skarbowa uzna w danym roku za niekonieczne i t. d. Ogólna ilość przedsiębiorstw, zwolnionych od lustracji, nie może przekraczać 25 procent ogólnej ilości przedsiębiorstw w okręgu urzędu, przyczem jednak w przedsiębiorstwach tych muszą być przeprowadzone oba rodzaje lustracji przynajmniej raz na trzy lata.

Akcją lustracyjną winne być objęte zarówno przedsiębiorstwa stałe, jak i ruchome (przenośne i wędrowne). — Lustrację ruchomych przedsiębiorstw należy przeprowadzać nietylko na targach i jarmarkach, lecz również przy każdem zetknięciu się lustrujących z tego rodzaju handlem.

W miastach i miasteczkach szczególna uwaga ma być zwrócona na hotele i zajazdy, w których zwykle zatrzymują się prowadzący handel przenośny i wędrowny. Postanowienia te mają odpowiednie zastosowanie również do kontroli podróżujących (komiwojażerów) z ramienia różnych firm. Z podróżującymi należy spisywać krótkie protokoły, które niezwłocznie mają być przesłane urzędowi skarbowemu, w którego okręgu ma siedzibę przedsiębiorstwo, wysyłające podróżującego.

Lustracje należy przeprowadzać w dni powszednie podczas godzin pracy i w sposób nietamujący ruchu przedsiębiorstwa w obecności płatnika, lub osoby zastępującej go, albo zatrudnionej w przedsiębiorstwie. W razie nieobecności tych osób, należy wezwać świadka. Poza uwzględnieniem właściwego dla każdej branży okresu lustracji, nie bez znaczenia dla należytego uchwycenia rozmiarów przedsiębiorstwa jest wybór odpowiedniego dnia, a nawet godziny do przeprowadzenia lustracji. Np. lustracja przedsiębiorstwa sprzedaży pieczywa powinna być przeprowadzona w godzinach rannych, lustracja przedsiębiorstw prowadzonych na targach, jarmarkach i t. d., powinna być dokonywana w dni targowe i t. p.

Urzędnik lustrujący po przybyciu do przedsiębiorstwa w celu przeprowadzenia lustracji, obowiązany jest oznajmić właścicielowi przedsiębiorstwa, lub jego zastępcy, a w razie ich nieobecności pracownikom przedsiębiorstwa swoje nazwisko i stanowisko służbowe oraz cel przybycia, a na żądanie okazać swoją legitymację. W przypadku niemożności przeprowadzenia lustracji wskutek oporu właściciela przedsiębiorstwa, jego zastępców lub pracowników, spisany będzie odpowiedni protokół w celu pociągnięcia winnych do odpowiedzialności z art. 185 ord. pod., który o ile za czyn ten nie grozi kara surowsza według kodeksu karnego, przewiduje karę grzywny do 20000 zł., lub aresztu do trzech miesięcy, albo obu tych kar łącznie. W razie istotnej potrzeby lustrujący ma prawo zażądać asysty organu policji państwowej.

Przy lustracji świadectw przemysłowych, które winne być rozpoczęte w styczniu każdego roku — lustrujący powinien na podstawie cech zewnętrznych przedsiębiorstwa (w myśl załącznika do art. 23 ustawy o podatku przemysłowym) zbadać, czy wykupione świadectwo przemysłowe odpowiada wymogom ustawowym, czy świadectwa znajdują się na widocznem miejscu oraz czy przedsiębiorstwo jest zaopatrzone w szyld. (W myśl art. 34 ustawy o pod. przem. zakłady handlowe i przemysłowe oraz oddzielne składy winny być zaopatrzone w znaki (szyldy), umieszczone w miejscach widocznych. Jednocześnie lustrujący winien zbadać, czy przedsiębiorstwo posiada pomieszczenia składowe i czy pomieszczenia te są zaopatrzone w karty rejestracyjne.

W razie ujawnienia w toku kontroli świadectwa przemysłowego nowych, nieznanych dotąd okoliczności o działalności lustrowanego przedsiębiorstwa, które mogą mieć istotne znaczenie dla wymiaru, lustrujący powinien spisać odpowiedni protokół lub wypełnić kartę lustracyjną.

Ciąg dalszy w następnym numerze.

Rozporządzenie o umorzeniu drobnych zaległości podatkow.

W Dz. U. Nr. 22. ukazało się rozporządzenie o ulgach w spłacie zaległości podatkowych, którego najważniejsze postanowienia są następujące:

Umarza się **z urzędu** (bez indywidualnych podań) następujące zaległości podatkowe, pochodzące z przypisów, dokonanych przed **1. kwietnia 1933**, a mianowicie:

p. gruntowy bez względu na wysokość zaległości, o ile wymiar tego podatku za r. 1934 nie przekraczał 20 zł.

p. od nieruchomości, od lokali i od placów budowlanych, bez względu na wysokość zaległości, o ile wymiary tych podatków za r. podatkowy 1934 nie przekraczały 100 zł.

p. wojskowy — bez względu na wysokość zaległości.

p. przemysłowy i dochodowy, o ile suma zaległości tych nie przekracza 20 zł.

Jak z powyższego wynika, ulga ta tyczy tylko **najuboższych** płatników podatkowych, dla których rozporządzenie przewiduje całkowite umorzenie zaległości z przed r. 1933, z uwagi na ich ubóstwo, którego zewnętrznym objawem jest fakt, że np. utrzymywali małe mieszkania, od których p. lokalowy nie przekraczał w r. 1934 sumy 100 zł., gruntowy sumy zł. 20 i t. d.

Również zaległości **w grzywnach** we wszystkich wyżej wymienionych podatkach zostają umorzone za okres z przed 1. kwietnia 1933, o ile grzywny te — w każdym poszczególnym podatku — nie przekraczają zł. 100.—.

Umorzenia zaległości podatkowych powodują również umorzenia dodatków państwowych i samorządowyhc, kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych.

Zaległości powyższe podlegają umorzeniu bez względu na to czy w dniu 30. czerwca b. r. znajdywały się w toku postępowania odwoławczego lub przymusowego ściągania (egzekucji) czy też były odroczone lub rozłożone na raty.

Zaległości w instytucjach ubezpieczeń społecznych mogą być spłacane obligacjami Poż. Narodowej po kursie 96 za 100

W „Dzienniku Urzędowym Min. Opieki Społecznej“ Nr. 4 — opublikowane zostało zarządzenie ministra opieki społecznej w porozumieniu z ministrem skarbu, postanawiające:

§ 1. Zezwala się na przyjmowanie aż do odwołania od pracodawców obligacyj 6-procentowej Pożyczki Narodowej na spłatę zaległych składek na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu i Ubezpieczalni Społecznych na zasadach, określonych w dalszych paragrafach omawianego zarządzenia.

§ 2. Za zaległe składki w rozumieniu omawianego rozporządzenia uważa się składki wraz z oprocentowaniem zwłoki na rzecz wyżej wymienionych instytucyj, o ile termin uiszczenia tych należności upłynął przed dniem 1. stycznia 1934 roku.

Według § 3 przyjęcie obligacyj jest dopuszczalne od pierwonabywcy lub osób, które są w posiadaniu obligacyj 6 procentowej Pożyczki Narodowej, na zasadzie przelewów, dokonanych za zezwoleniem komisarza generalnego P. N. Według § 4, kurs nabycia obligacyj ustalony został na 96 za 100 zł. nominalnej wartości.

Według § 7, zarządzenie weszło w życie z dniem 20. marca b. r.

Pojęcie „najemnego subjekta handlowego“.

Władze skarbowe pociągnęły X. do odpowiedzialności karnej za prowadzenie przedsiębiorstwa handlowego na podstawie niewłaściwego świadectwa przemysłowego III kat. zamiast II. kat. handl. na tej zasadzie, że w czasie lustracji przedsiębiorstwa stwierdzono, że w sklepie X. znajdowały się dwie ekspedjentki. Sąd Okręgowy uniewinnił X., wychodząc z założenia, że X., mając otworzyć nowe przedsiębiorstwo handlowe przy innej ulicy, dla którego wykupił już świadectwo przemysłowe II kat. handlowej przy jednoczesnej likwidacji dotychczasowego przedsiębiorstwa, dla którego wykupił świadectwo przemysłowe II kat. handl., przyjął tymczasowo do likwidującego się przedsiębiorstwa jedną lub dwie ekspedjentki celem próbnego przekonania się o zdolnościach handlowych ekspedjentek, mających być użytemi w przyszłem nowem przedsiębiorstwie handlowem.

Sąd Najwyższy na skutek kasacji prokuratora potwierdził stanowisko zajęte przez Sąd Okręgowy, wyjaśniając jednocześnie, że zakłady handlowe, prowadzone na podstawie świadectw przemysłowych II. kat. mogą zatrudniać oprócz właściciela lub zastępującego go dorosłego członka jego rodziny jednego dorosłego subjekta handlowego. Cechą zatem, wpływającą na określenie rozmiaru przedsiębiorstwa, jest zatrudnienie w przedsiębiorstwie dorosłego najemnego subjkta handlowego.

Wyrażenie „najemny“ oznacza, że subjekt handlowy pracuje na podstawie umowy o najem pracy, a więc, że zobowiązał się do określonych usług za określonem wynagrodzeniem. Z powyższego wynika, że ponieważ subjekt handlowy musi posiadać pewne specjalne wiadomości, bo praca jego jest zajęciem zawodowem, a ustawa nie przewiduje czasowo lub dorywczo pracujących subjektów handlowych, przeto jedyną podstawą do ustalenia, czy dany pracownik zakładu handlowego był subjektem handlowym, może być tylko treść umowy między właścicielem przedsiębiorstwa, a pracownikiem. Gdy więc w danym konkretnym wypadku Sąd Okręgowy uznał, że ekspedjentki X. nie miały charakteru najemnych subjektek handlowych, gdyż przyjęte zostały na próbę, przeto w tym stanie rzeczy słuszny był uniewinniający wyrok Sądu Okręgowego. (Wyrok S. N. Nr. 3 K. 1132/34).

Podatek dochodowy przy prowadzeniu ksiąg.

Najwyższy Trybunał Administracyjny w wyroku z dnia 28 stycznia 1935 r. L. rej. 5920/32 wyjaśnił kwestję, która dla podatników prowadzących księgi handlowe ma zasadnicze znaczenie. Chodziło mianowicie w tej sprawie o ustalenie dochodu osoby fizycznej na podstawie ksiąg handlowych. Sprawa trafiła do Trybunału na tym tle, że władze skarbowe doliczyły do dochodu skarżącego sumę 25.000 zł., figurującą w księgach podatnika jako pożyczka zaciągnięta u żony, przyczem władza I-ej instancji doliczenie uzasadniła tem, że brak jest należytego udokumentowania tej pozycji.

Najwyższy Trybunał Administracyjny wyjaśnił w tej sprawie co następuje: w niniejszym wypadku chodzi o opodatkowanie osoby fizycznej na zasadzie § 17 ustawy o podatku dochodowym, przy którym podstawą wymiaru jest różnica między sumą przychodu a sumą potrąceń, stosownie do art. 6 ustawy. Skoro wymiar uskuteczniono na zasadzie ksiąg handlowych, **włączenie do podstawy wymiaru pewnych, pozycyj tych** ksiąg nie będących zyskami bilansowemi, byłyby uzasadnione tylko o tyle, o ile pozycje te są wyrazem uzyskanego przez podatnika przychodu podatkowego lub też dotyczą niepotrącalnych wydatków. Wchodzą więc w grę rachunki wynikowe, a nie majątkowe, nie mające wpływu na wynik bilansu. Suma pożyczki 25.000 zł., zapisana została przez podatnika na koncie „Wierzyciele“ i przez rachunki wynikowe ani przez rachunek Zysków i Strat nie przeszła. Fakt nieudowodnienia zaciągnięcia pożyczki mógłby więc pociągnąć za sobą jedynie różnice w rozkładzie akywów bilansu przez pomniejszenie konta „Wierzyciele“, a zwiększenie konta „Kapitał“, nie może jednak wpłynąć na wysokość obliczanego na zasadzie art. 17 ustawy o podatku dochodowym.

ZMIANA USTAWY O PAŃSTWOWYM PODATKU DOCHODOWYM.

W Dz. U. R. P. Nr. 24 ogłoszona została ustawa z dnia 18 marca r. b., o zmianie ustawy o państwowym podatku dochodowym. Najważniejsza zmiana polega na dodaniu w art. 21 ustawy o państwowym podatku dochodowym ust. 5 i 6 treści następującej:

„Jeżeli osoba prawna, pozostająca w bezpośrednim lub pośrednim związku gospodarczym z osobą, mającą siedzibę lub miejsce zamieszkania zagranicą, tak układa bieg swych interesów, że dzięki temu związkowi, uzależniającemu jedną z tych osób od drugiej, lub będącemu szczególnie korzystnym dla osoby, mającej siedzibę lub miejsce zamieszkania zagranicą, wcale nie wykazuje zysków, albo też wykazuje zyski mniejsze od tych, jakichby należało oczekiwać, gdyby wspomniany związek nie istniał — wówczas dochód podatkowy danej osoby prawnej należy ustalić bez uwzględnienia obciążeń szczególnych, wynikających z powyższego związku.

Jeżeli przewidziane w ustępie 5 ustalenie kwoty

dochodu na podstawie ksiąg handlowych natrafia na trudności, wówczas dochód będzie ustalony na podstawie obrotu przy zastosowaniu norm średniej zyskowności dla przedsiębiorstw takiego samego lub podobnego rodzaju“.

Ustawa weszła w życie z dniem ogłoszenia z tem, że zacytowane wyżej postanowienia mają zastosowanie po raz pierwszy przy wymiarze podatku dochodowego na 1935 rok podatkowy.

O ograniczenie egzekucji podatków wrazie wniesienia odwołania.

Dotychczasowy tryb postępowania władz skarbowych w związku z ograniczeniem egzekucji podatków, w wypadku wniesienia przez płatnika odwołania od wymiaru, wywiera bardzo ujemny wpływ na przedsiębiorstwa przemysłowo-handlowe. Jak dotąd, naczelnicy urzędów skarbowych, na podstawie wydawanych w tym celu przez ministerstwo skarbu specjalnych okólników, ograniczali prowizorycznie pobór tego podatku, gdy na skutek wniesionego odwołania komisja szacunkowa stawiała wniosek o zmniejszenie wymiaru. Ograniczenie takie trwało aż do chwili wydania decyzji w sprawie wniesionego odwołania przez komisję odwoławczą, w zakresie kwoty zaproponowanej we wnioskach komisji szacunkowej.

Wraz z ograniczeniem egzekucji podatku odpowiedniemu ograniczeniu ulegały również zaliczki na następny rok podatkowy.

Wprowadzona w życie ordynacja podatkowa, która nie przewiduje obywatelskich komisyj szacunkowych przy urzędach skarbowych i przekazuje wymiar podatku wyłącznie urzędom skarbowym, oraz rozporządzenie wykonawcze do ordynacji zawierają postanowienia, dające władzom skarbowym I i II-giej instancji zbyt szczupłe i niewystarczające uprawnienia w kierunku odraczania płatności podatków. Najdłuższy bowiem termin odroczenia wynosi dla urzędów skarbowych 2 miesiące, zaś dla Izb skarbowych sześć miesięcy, co w żadnym razie nie może być uznane za wystarczające. Wydanie bowiem decyzji na wniesienie odwołania wybiega znacznie poza okres 6 miesięcy, przeciągając się niejednokrotnie do 2 lub 3 lat.

Z powyższych względów Związek Izb przemysłowo-handlowych skierował do ministerstwa skarbu *memorjał z prośbą o wydanie zarządzeń*, idących w tym kierunku, ażeby naczelnicy urzędów skarbowych mieli prawo prowizorycznego ograniczenia egzekucji podatków od kwot, podanych przez urzędy skarbowe we wnioskach odwoławczych. Zarządzenie winno mieć charakter generalny pod względem czasu i obowiązywania i odnosić się conajmniej do podatku przemysłowego od obrotu i dochodowego.

Zniesienie 14-dniowego terminu ulgowego przy płatności podatków.

Jak już donieśliśmy ukazała się ostatnio ustawa, na nowych zasadach normująca pobór odsetek od zaległości w podatkach państwowych i innych daninach publicznych. Ustawa ta opublikowana w Dz. U. R. P. Nr. 22 z 30. III. 35 ustala m. in., iż od zaległości w daninach publicznych, których spłata została odroczona lub rozłożona na raty, pobiera się odtąd odsetki ulgowe w wysokości zniżonej do 0.4 proc. miesięcznie. Od zaległości w daninach, których spłata nie została odroczona lub rozłożona na raty, w miejsce dotychczasowych kar za zwłokę pobiera się odsetki w wysokości 0.75 proc. miesięcznie, począwszy od dnia następnego po upływie terminu płatności.

Prawo do ulgowych odsetek uzyskuje płatnik z mocy samego prawa z chwilą powzięcia przez właściwą władzę postanowienia o odroczeniu lub rozłożeniu na raty zaległości, przyczem prawo to służy mu za cały okres licząc od dnia powstania zaległości. Płatnik traci uzyskane prawo do odsetek ulgowych, jeżeli nie dotrzymał terminu, do którego spłata została odroczona. Gdy zaległość została rozłożona na raty, płatnik w razie nie uiszczenia raty w terminie traci prawo do odsetek ulgowych przypadających od tej raty i od rat pozostałych.

Umorzenie podatku w całości lub w części pociąga za sobą umorzenie w odpowiednim stosunku odsetek i odsetek ulgowych. W gospodarczo uzasadnionych lub zasługujących na szczególne uwzględnienie przypadkach minister skarbu może zezwolić na umorzenie w całości lub w części należności z tytułu odsetek i odsetek ulgowych. Sumy nadmiernie lub nienależnie wpłacone w odsetkach lub odsetkach ulgowych podlegają zaliczeniu z urzędu na poczet innych płatnych należności podatnika, a w ich braku zwrotowi w gotówce na prośbę podatnika.

W związku z wejściem w życie wspomnianej ustawy

odpada równocześnie dotychczasowy 14-dniowy termin ulgowy, w czasie którego nie były zaliczane kary za zwłokę.

O ile zaległość w daninach publicznych nie przekracza w każdej daninie łącznie z dodatkami 10 zł. — odtąd odpada wogóle pobór odsetek. Ustawa zachowuje dotychczasową zasadę, iż przy obliczaniu odsetek i odsetek ulgowych miesiąc zaczęty liczy się za cały. **Powyższa ustawa weszła w życie w 14 dni po ogłoszeniu**, t. j. z dniem 13 kwietnia b. r.

Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter. Redaktor odpow. Samuel Kurzman

Drukarnia Józefa Fischera, Kraków, Grodzka 62. Telefon 104-12.